

[Willesen.]

rettelægge de Lettelser i Kommunernes Udgifter, som der maa til, dernæst at sikre, at den Understøttelse, der skal til og maa gives, saa vidt muligt ydes i Arbejdets Form og, hvor dette ikke er muligt, ydes efter faste Regler.

Lundberg: Jeg skal kun sige for at undgaa enhver Misforstaaelse, at det, jeg udtalte vedrørende den 3 pCt.'s Grundskyld og vedrørende den paagældende Parcelejer, var, at for den nuværende Ejer af en Haveparcel, som ikke saa sig i Stand til i den nærmeste Fremtid at bygge, vilde det første sikre Resultat blive denne Skat paa 90 Kr. om Aaret, og det vilde ikke gavne ham paa nogen som helst Maade, naar han dog ikke kan bygge paa Parcellen, medens det Nedslag i Grundværdien, som den paalagte Skat bevirker, ikke kommer ham til gode, men Køberen, den næste Køber, og det kan jo selvsagt ikke være til megen Fordel for den Arbejder, som eventuelt i Øjeblikket sidder med den paagældende Parcel. Jeg sagde kun, at dette vilde ganske uomtvisteligt blive det første og sikre Resultat for disse Parcelejere, hvorledes det saa end maatte gaa med de Byggemuligheder, som det ærede Medlem mener vil komme paa Grundlag af denne Grundskyld. Jeg sagde, at den hastige Stigning, den øjeblikkelige Stigning paa 3 pCt. vilde faa den her omtalte Virkning, og det kan det ærede Medlem overhovedet ikke bestride; det er umuligt. Derfor synes jeg, han skulde vente med at se, hvor meget Byggeri der kommer i Gang, forinden han i Lovforslaget indsætter en Bestemmelse som den om Huslejelovens Bortfald fra 1. November, for han maa vide, at den Bestemmelse er tilstrækkelig til at lægge Lovforslaget Sten i Vejen. Derfor synes jeg, han skal stryge den.

Det ærede Medlem sagde, at de Herrer ønskede skam Lovforslaget gennemført, han sagde endogsaa, at de ønskede et hvilket som helst Led af det gennemført. Det er storartet, for saa er vi klare til at tage § 13. Vi er klare til straks at gaa i Gang med at udforme Ændringsforslag til anden Behandling, gaende ud paa, at denne Paragraf om Understøttelse gennemføres. Men jeg har en Mistanke om, at det ikke skulde forstaaes saaledes, og saa kan det jo ikke hjælpe, at det ærede Medlem siger, at han er parat til at gennemføre et hvilket som helst Led af Lovforslaget. Med Hensyn til Lovfor-

slaget om midlertidig Krisehjælp til arbejdsløse siger det ærede Medlem: Ja, men det var jo af andre Grunde, vi ikke stemte for det, det var, fordi der ikke var ensartede Takster paa Landet, og paa Grund af mange andre Detailler. Nej, skal vi ikke være ganske ærlige og sige, at det var en Bommert, man lavede, den Gang man stemte mod det Lovforslag, thi det er klart, at hvis det ærede Medlem Hr. Willesen havde ladet det ærede Medlem Hr. P. Munch bare ane, at Retsstatspartiet kunde tænke sig at stemme for et Forslag om Understøttelse til de arbejdsløse, der har opbrugt deres vedtægtsmæssige Hjælp, hvis Partiet blot fik de og de smaa Ændringer gennemført, saa havde det ærede Medlem Hr. P. Munch — det ved det ærede Medlem — faaet sit Forslag igennem. Vi Socialdemokrater stemte for det Forslag, skønt det slet ikke var vort, skønt der ikke var Spor tilbage af det Lovforslag, vi havde forelagt. Det ærede Medlem Hr. P. Munchs Ændringsforslag gav Lovforslaget en helt ny Formulering. Vi sagde ikke: Vi er misfornøjede med den Maade, hvorpaa Hjælpen skal ydes, derfor stemmer vi imod. Nej, vi gjorde vor Pligt overfor de arbejdsløse, overfor dem, der lider Nød i Øjeblikket, og som trænger til Hjælp nu, ikke en Gang ad Aare. Det var det, Retsstatspartiet ogsaa skulde have gjort, og det er det, de nok, naar de kommer ud til Vælgerne, kommer til at fortryde, at de ikke har gjort.

I øvrigt skal jeg ikke tale længere om dette Lovforslag. Naar det ærede Medlems Parti er gaaet, behøver vi andre jo heller ikke at blive her ret længe.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Jeg vil gerne rette et Spørgsmaal til den ærede Forslagsstiller. I § 12 i Lovforslaget om Overgang fra Skat til Skyld staaer der, at i Finansaaret 1928—29 skal der svares en Grundskyld paa 3 pCt. af Grundværdien og i 1929—30 en Grundskyld paa 5 pCt. Jeg tænker her paa Landbruget. Efter de Oplysninger, som Landøkonomisk Driftsbureau har fremskaffet, har selv de bedre Landbrug kun en gennemsnitlig Forrentningsprocent af 0,9. Dette at betale 3 pCt. og 5 pCt. af en Sum, hvortil noget er vurderet, kan vi nok forstaa, men det, jeg ikke kan forstaa, er Bestemmelsen om, at efter § 13 skal der fra 1930 svares fuld Grundrente som Grundskyld. Jeg vil gerne